

بچه‌های بهشت

(فیلم‌نامه)

مارسل کارنه، ژاک پرهور

ترجمه غلامرضا صراف

چیزگ

سرشناسه: پرهور، ژاک، ۱۹۷۷ - ۱۹۰۰م. Prevert, Jacques

عنوان و نام پدیدآور: بچه‌های بهشت (فیلم‌نامه)/

مارسل کارنه، ژاک پرهور؛ ترجمه غلامرضا صراف.

مشخصات نشر: تهران: چترنگ، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۲۸۰ ص.

شابک: 978-600-95858-2-3

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: عنوان اصلی: Les Enfants du Paradis, 1968

موضوع: فیلم‌نامه‌ها

شناسه افزوده: کارنه، مارسل، ۱۹۹۶ - ۱۹۰۹م.

شناسه افزوده: Carne, Marcel

شناسه افزوده: صراف، غلامرضا، ۱۳۵۴، مترجم

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۴ ب۳۳/پ۱۹۹۷ PN

رده‌بندی دیویی: ۷۹۱/۴۳۷۲

شماره کتابشناسی ملی: ۲۳۱۳۶۱۸

چترنگ

بچه‌های بهشت • مارسل کارنه، ژاک پرهور • ترجمه غلامرضا صراف • فیلم‌نامه • مدیر هنری: یوریک کریم‌مسیحی • ویراستار فنی: نیما م. اشرفی • نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۴ • ۱۰۰۰ نسخه • لیتوگرافی: باران • چاپ و صحافی: پیرمان • کلیه حقوق برای نشر چترنگ محفوظ است. • نشر چترنگ، تهران، خیابان نصرت غربی، پلاک ۵۸، طبقه دوم.

فهرست

۷	یادداشت دبیر مجموعه «آهان سما»
۹	مقدمه مترجم
۱۱	زندگی نامه مارسل کارنه
۱۵	زندگی نامه ژاک پرهور
۱۷	معرفی بچه‌های بهشت در فرهنگ فیلم‌های سینما به قلم ژرژ سادول
۱۹	گفت‌وگو با مارسل کارنه
۲۳	گفت‌وگو با ژاک پرهور
۲۷	شناسنامه فیلم
۲۹	بازیگران
۳۱	بچه‌های بهشت (بخش اول)
۱۶۱	بچه‌های بهشت (بخش دوم)
۲۶۷	توضیح چند اصطلاح سینمایی و تئاتری
۲۷۳	تصاویر

جهان سینما

یادداشت دیپلوماتیک

مجموعه «جهان سینما»ی نشر چترنگ، با هدف چاپ آثاری باکیفیت در تمام شاخه‌های سینما اعم از فیلم‌سازی، مباحث نظری، مباحث آموزشی، مصاحبه با کارگردانان، شناخت سینما، ان و غیره شکل گرفته است.

جهان سینما سعی می‌کند سینما را به وسعت جهان ببیند و هرآنچه پیوندی محکم و استوار با سینما دارد در خود جای دهد.

امید که نقد و استقبال شما راه‌توشه‌ما در این مسیر سخت و جذاب باشد.

غلامرضا صراف

مقدمه مترجم

رنالیسم شاعران سبکی، سنمایی است که مورخان و منتقدان سینما، آغاز آن را به فیلم‌های ژان (بگو ۱۹۰۵ تا ۱۹۳۴)، فیلم‌ساز جوان مرگ‌شده فرانسوی و پسر آنارشستی مشهور سبکی می‌دهند. ویگو در طول عمر کوتاه خود، بیش از دو فیلم مهم و عمده سینمایی ساخت - نمره اخلاق صفر (۱۹۳۳) و آتالانت (۱۹۳۴) - اما بنیان سبکی را ساخت که بعدها کسانی چون مارسل کارنه و حتی فیلم‌سازان موج نوی فرانسه، نظیر تروفو و گدار، از آن فراوان بهره گرفتند.

اما به‌رغم اینکه رنالیسم شاعرانه خاستگاهی فرانسوی داشت، تأثیراتش به مرزهای فرانسه محدود نماند و حتی نگارنده معتقد است فدریکو فلینی (۱۹۲۰ تا ۱۹۹۲)، فیلم‌ساز ایتالیایی در جاده (۱۹۵۴)، هم‌پایه‌وار رنالیسم شاعرانه است و بی‌گمان همین امر باعث شد منتقدان چپ ایتالیایی گمان کنند حضور «عشق» و «معنویت» در این فیلم، به آرمان‌های نئورنالیسم و بازنمایی فقر و فلاکت و بدبختی کارگران و ماهیگیران و حاشیه‌نشین‌های اجتماع و تهی‌دستان شهری پشت پا زده است.

برای فهم روساخت سبک «رنالیسم شاعرانه» در سینما می‌توان آن را ترکیبی از گرایش‌های واقع‌گرایانه-اجتماعی و بعضاً تاریخی فیلم‌سازی چون گریفیث، آیزنشتاین و پودوفکین از یک‌سو و گرایش‌های شاعرانه یا تخیلی و بعضاً سورنالیستی

فیلم‌سازی چون ملی‌س، بونوئل و تا حدودی برخی از اکسپرسیونیست‌های آلمان، از سوی دیگر دانست.

اما شاید هیچ چیز عصاره یا ژرف‌ساخت رئالیسم شاعرانه را به اندازه این یک بیت حافظ، دقیق و درست بیان نکند:

«کام نگدستی در عشق کوش و مستی

کاین کیمیای هستی قارون کند گدا را

و اما فیلم‌مد حاضر:

بچه‌ها، به است که برخی دوست دارند آن را بچه‌های آن بالا (منظور بالکن‌نشین‌ها) «بونس» نشین‌های تئاتر) هم بنامند، یکی از شاهکارهای زوج کارنه-پره‌ور است و شاید مهم‌ترین آن‌ها و ضمناً یکی از بهترین نمونه‌های رئالیسم شاعرانه در سینما به شمر می‌آید. در اهمیت این فیلم همین بس که همیشه در رأی‌گیری منتقدان برای عیس ده فیلم برتر تاریخ سینمای جهان، جزو پنج تایی اول است و با همشهری کین چندان فاصله‌ای ندارد.